

ພຣະຄຳພີ

ຈົດໝາຍຂອງໂປໂລ
ທີ່ມີໄປເຖິງຄຣິສຕະຈັກໃນແຂວງ
ຄາລາເຕຍ

ສະບັບ 2010

Lao Bible Online — <http://laobible.net/>

ຈົດໝາຍຂອງໂປໂລ ເຖິງຄຣິສຕະຈັກໃນແຂວງ ຄາລາເຕຍ

ບົດທີ 1

1 ໂປໂລ ຜູ້ເປັນອັກຄະສາວົກ (ບໍ່ແມ່ນມະນຸດແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືມະນຸດເປັນຕົວແທນແຕ່ງຕັ້ງ ແຕ່ວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະພຣະບິດາເຈົ້າຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະເຢຊູຄຣິດຄືນພຣະຊົນໄດ້ຊົງແຕ່ງ-ຕັ້ງ). 2 ກັບບັນດາພິນ້ອງທີ່ຢູ່ນຳເຮົາ. ເຖິງ ຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຄາລາເຕຍ. 3 ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນແລະສັນຕິສຸກ ຊຶ່ງມາຈາກພຣະບິດາເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ຈົ່ງສະຖິດຢູ່ໃນເຈົ້າທັງຫລາຍເທີນ. 4 ພຣະເຢຊູ ຊົງສະຫລະພຣະກາຍຂອງພຣະອົງແທນຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ເພື່ອຈະໄຜດໃຫ້ເຮົາພົ້ນຈາກສະໄໝປັດຈຸບັນອັນຊົ່ວຮ້າຍນີ້ຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ ຄື ພຣະບິດາຂອງເຮົາທັງຫລາຍ. 5 ຈົ່ງຖວາຍກຽດຕິຍົດແດ່ພຣະອົງນັ້ນສືບໆ ໄປເປັນນິດ ອາແມນ.

ບໍ່ມີຂ່າວປະເສີດອື່ນອີກ

6 ເຮົາຮູ້ສຶກປະຫລາດໃຈທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍພາກັນລະຖິ້ມພຣະອົງຢ່າງຮີບດ່ວນ ພຣະອົງຊົງເອີ້ນພວກເຈົ້າມາດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ ແຕ່ພວກເຈົ້າຕ່າວຄືນໄປຫາຂ່າວປະເສີດອື່ນແຕກຕ່າງເສຍ. 7 ທີ່ຈິງ, ຂ່າວປະເສີດອື່ນອື່ນບໍ່ມີ ແຕ່ວ່າມີບາງຄົນໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າວຸ້ນວາຍ ແລະປາດຖະໜາທີ່ຈະປ່ຽນແປງຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະຄຣິດ. 8 ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຫລືເທວະດາຈາກສະຫວັນກໍດີ ຈະປະກາດຂ່າວປະເສີດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ນອກຈາກຂ່າວປະເສີດທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວນັ້ນ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກປ້ອຍດ່າ. 9 ເໝືອນດັ່ງພວກເຮົາໄດ້ບອກໄວ້ກ່ອນແລ້ວ ບັດນີ້ເຮົາບອກອີກວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດປະກາດຂ່າວປະເສີດອື່ນແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຄື ອັນທີ່ຂັດກັບຂ່າວປະເສີດທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບໄວ້ແລ້ວ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກປ້ອຍດ່າ. 10 ບັດນີ້ເຮົາກຳລັງຊອກຫາເອົາໃຈມະນຸດຫລື ຫລືວ່າຊອບໃຫ້ເປັນທີ່ຊອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ ເຮົາພະຍາຍາມ ເພື່ອໃຫ້ຖືກໃຈມະນຸດຫລື ຖ້າເຮົາພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ຖືກໃຈມະນຸດແລ້ວ ເຮົາກໍບໍ່ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້^[1] ຂອງພຣະຄຣິດ.

ການທີ່ໂປໂລເປັນອັກຄະສາວົກ

11 ພິນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຂ່າວປະເສີດທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຂອງມະນຸດ. 12 ດ້ວຍວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຂ່າວປະເສີດນັ້ນຈາກມະນຸດ ຫລືບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດສອນໃຫ້ເຮົາ ແຕ່ເຮົາໄດ້ຮັບຂ່າວປະເສີດນັ້ນໂດຍ ພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງສະແດງແກ່ເຮົາ.

13 ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຍິນເຖິງຊີວິດເບື້ອງຫລັງຂອງເຮົາ ເມື່ອເຮົາຢູ່ໃນລັດທິຢົວນັ້ນ

[1] ພາສາເດີມວ່າ “ຂ້ອຍໃຊ້.”

ວ່າເຮົາໄດ້ຂົ່ມເຫງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຮ້າຍແຮງເຫລືອເກີນແລະທຳຮ້າຍຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກນັ້ນ. ¹⁴ແລະເມື່ອເຮົາໄດ້ຢູ່ໃນລັດທິຍົວນັ້ນ ເຮົາໄດ້ກ້າວໜ້າເກີນກວ່າເພື່ອນຫລາຍຄົນທີ່ມີອາຍຸລຸ້ນດຽວ ແລະທີ່ເປັນຊາດດຽວກັນກັບເຮົາເພາະເຫດທີ່ເຮົາໄດ້ມີໃຈຮ້ອນຮົນຫລາຍກວ່າເຂົາໃນເລື່ອງຂະນົບທຳນຽມທີ່ສືບມາແຕ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຮົາ. ¹⁵ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດເລືອກເຮົາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ຢູ່ໃນທ້ອງມານດາ ແລະໄດ້ຊົງເອີ້ນເຮົາດ້ວຍພຣະຄຸນໃຫ້ມາຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແລະເມື່ອພຣະອົງຊົງຊອບພຣະໄທ. ¹⁶ທີ່ຈະໂຜດສະແດງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງໃຫ້ປະກົດແກ່ເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະບຸດນັ້ນໃນຖ້ຳມາກາງພວກຕ່າງຊາດ ເຮົາບໍ່ໄດ້ປຶກສາກັບມະນຸດຄົນໃດ. ¹⁷ເຮົາບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນເມືອຫາພວກທີ່ເປັນອັກຄະສາວົກກ່ອນເຮົາໃນກຸງ ເຢຣູຊາເລັມ ແຕ່ ເຮົາໄດ້ອອກໄປຍັງປະເທດອາຫລັບທັນທີແລ້ວໄດ້ກັບມາຍັງເມືອງດາມາເຊອີກ.

¹⁸ຫລັງຈາກນັ້ນມາໄດ້ສາມປີ ເຮົາໄດ້ຂຶ້ນເມືອຫາເກຟາທີ່ກຸງ ເຢຣູຊາເລັມ ແລະໄດ້ພັກຢູ່ກັບທ່ານສິບທ້າມີ້. ¹⁹ແຕ່ອັກຄະສາວົກຄົນອື່ນເຮົາບໍ່ໄດ້ພົບ ເວ້ນແຕ່ຢາໂກໂບນັ້ງອາຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ²⁰(ໃນເລື່ອງທີ່ເຮົາຂຽນມາຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍນີ້ ເຮົາກໍສາບານຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າວ່າ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕົວະ.) ²¹ຫລັງຈາກນັ້ນເຮົາໄດ້ໄປໃນເຂດແດນຊີເຣຍ ແລະ ກິລີເກຍ. ²²ສ່ວນສະມາຊິກໃນຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍທີ່ແຂວງຢູດາຍນັ້ນ ຍັງບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກໜ້າຂອງເຮົາ. ²³ເຂົາພຽງແຕ່ໄດ້ຍິນວ່າ, ຜູ້ທີ່ແຕ່ກ່ອນເຄີຍໄດ້ກົດຂີ່ຂົ່ມເຫງພວກເຮົາ ບັດນີ້ໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດເລື່ອງຄວາມເຊື່ອ ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນຕົນເຄີຍໄດ້ທຳຮ້າຍມາແລ້ວນັ້ນ. ²⁴ເຂົາທັງຫລາຍຖວາຍກຽດ ແກ່ພຣະເຈົ້າເພາະເນື່ອງດ້ວຍເຮົາ.

ບົດທີ 2

ອັກຄະສາວົກອື່ນ ໆ ຮັບຮູ້ໂປໂລ

¹ຫລັງຈາກນັ້ນມາສິບສີ່ປີ ເຮົາກັບບາຣະນາບາໄດ້ຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງ ເຢຣູຊາເລັມ ອີກແລະພາຕິໂຕໂປນາ. ²ເຮົາໄດ້ຂຶ້ນເມືອຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງແກ່ເຮົາແລະເຮົາໄດ້ເລົ່າຂ່າວປະເສີດທີ່ເຮົາເຄີຍປະກາດແກ່ພວກຕ່າງຊາດນັ້ນໃຫ້ເຂົາຟັງ (ແຕ່ຍັງໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຄົນສຳຄັນຟັງເປັນສ່ວນຕົວ) ເພາະຍ້ານວ່າເຮົາກຳລັງແລ່ນແຂ່ງກັນ ຫລືວ່າໄດ້ແລ່ນແຂ່ງແລ້ວດ້ວຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ. ³ແຕ່ສ່ວນຕິໂຕຜູ້ຢູ່ກັບເຮົານັ້ນເຖິງແມ່ນວ່າເປັນຄົນຕ່າງຊາດກໍຕາມ ເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ຮັບພິທີຕັດ. ⁴ແຕ່ມີພື້ນ້ອງທີ່ແປກປອມໄດ້ລັກລອບເຂົ້າມາ ເພື່ອຈະສອດແນມເບິ່ງເສລີພາບຂອງພວກເຮົາ ທີ່ມີຢູ່ເພາະພຣະເຊຣູຄຣິດ ພວກເຂົາຫວັງຈະບັງຄັບພວກເຮົາໃຫ້ກັບໄປເປັນຂ້ອຍຂ້າອີກ. ⁵ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອ່ອນຍອມຕໍ່ພວກເຂົາແມ່ນແຕ່ນາທິດຽວ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາຄວາມສັດຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດນັ້ນໄວ້ສຳລັບເຈົ້າທັງຫລາຍ.

⁶ສ່ວນຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເຂົາຖືວ່າເປັນຄົນສຳຄັນ (ເຂົາຈະເຄີຍເປັນຄົນຢ່າງໃດມາກ່ອນແລ້ວກໍຕາມ ກໍບໍ່ສຳຄັນຢ່າງໃດສຳລັບເຮົາ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງເຫັນແກ່ໜ້າຄົນໃດ) ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເຂົາຖືວ່າເປັນຄົນສຳຄັນ ກໍບໍ່ໄດ້ເພີ່ມເຕີມສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດແກ່ເຮົາ. ⁷ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ, ເມື່ອເຂົາເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າຊົງມອບໃຫ້ເຮົາປະກາດເລື່ອງຂ່າວປະເສີດແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ຖືພິທີຕັດ, ເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າ

ໄດ້ຊົງມອບໃຫ້ເປໂຕປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ຄົນທີ່ຖືພິທີຕັດ. ⁸(ເພາະວ່າພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຊົງບັນດົນໃຈເປໂຕໃຫ້ເປັນຜູ້ໃຊ້ໄປຫາພວກຄົນທີ່ຖືພິທີຕັດ ກໍໄດ້ຊົງບັນດົນໃຈຂອງເຮົາໃຫ້ໄປຫາພວກຕ່າງຊາດເໝືອນກັນ). ⁹ເມື່ອຢາໂກໂບ ກັບ ເກຟາ ແລະ ໂຢຮັນ ຜູ້ທີ່ເຂົາຖືວ່າເປັນຄົນຫລັກ ໄດ້ສັງເກດເຫັນພຣະຄຸນທີ່ໄດ້ຊົງປະທານແກ່ເຮົາ, ທ່ານທັງສາມກໍໄດ້ຍິນມິຂວາໃຫ້ເຮົາກັບບາຣະນາບາຈັບ ເພື່ອສະແດງວ່າເຮົາເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານກັນ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາໄປຫາພວກຕ່າງຊາດ ແລະທ່ານເຫລົ່ານັ້ນຈະໄປຫາພວກທີ່ຖືພິທີຕັດ. ¹⁰ແຕ່ທ່ານເຫລົ່ານັ້ນຂໍພຽງແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເຮົາລິມຄິດເຖິງຄົນຍາກຈົນ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ເຮົາເອົາໃຈໃສ່ຈະເຮັດຢູ່ແລ້ວ.

ໂປໂລຕໍ່ວ່າເປໂຕທີ່ອັນຕິໂອເຂຍ

¹¹ແຕ່ເມື່ອເກຟາມາເຖິງເມືອງອັນຕິໂອເຂຍແລ້ວ ເຮົາກໍໄດ້ຄັດຄ້ານເພິ່ນຕໍ່ໜ້າ ເພາະເພິ່ນມີການຜິດພາດແທ້. ¹²ດ້ວຍວ່າກ່ອນທີ່ຄົນຂອງຢາໂກໂບມາເຖິງນັ້ນ ເກຟາກໍໄດ້ກິນຢູ່ກັບພວກຕ່າງຊາດ ແຕ່ພໍເມື່ອຄົນພວກນັ້ນໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ ເພິ່ນກໍໄດ້ຖອຍຕົວອອກໄປຢູ່ຕ່າງຫາກ ເພາະຢ້ານພວກທີ່ຖືພິທີຕັດ. ¹³ແລະພວກຍິວຄົນອື່ນໆ ກໍໄດ້ເຂົ້າສ່ວນໃນການບໍ່ສັດຊີຂອງເກຟາເຖິງແມ່ນບາຣະນາບາກໍໄດ້ຖືກດຶງໄປຕາມຄວາມບໍ່ຈິງໃຈຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ. ¹⁴ແຕ່ເມື່ອເຮົາເຫັນວ່າເຂົາບໍ່ໄດ້ດຳເນີນໄປຕາມຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງເວົ້າແກ່ເກຟາຕໍ່ໜ້າຄົນທັງປວງວ່າ, “ຖ້າທ່ານຜູ້ເປັນຊາດຍິວ ຍອມເຮັດໄປເໝືອນຄົນຕ່າງຊາດແລະບໍ່ເຮັດຄືຄົນຍິວເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບັງຄັບຄົນຕ່າງຊາດໃຫ້ເຮັດຕາມຮິດຄອງຊາວຍິວນັ້ນ.”

ພວກຍິວກັບພວກຕ່າງຊາດຕ້ອງພົ້ນໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອຢ່າງດຽວກັນ

¹⁵ຝ່າຍພວກເຮົາມີສັນຊາດເປັນຄົນຍິວ ບໍ່ໃຊ້ຄົນນອກຊາດທີ່ມີບາບ. ¹⁶ແຕ່ພວກເຮົາກໍຍັງຮູ້ຢູ່ວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກຊົງຖືວ່າຊອບທຳໂດຍການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດ ແຕ່ໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເທົ່ານັ້ນ ເຖິງແມ່ນພວກເຮົາກໍຍັງເຊື່ອໄວ້ໃຈໃນພຣະຄຣິດຄືພຣະເຢຊູ ເພື່ອຈະໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ບໍ່ໃຊ້ໂດຍການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດ ເພາະວ່າໂດຍການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດນັ້ນ “ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດຈະຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳໄດ້.” ¹⁷ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາພະຍາຍາມເພື່ອຈະໄດ້ຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳໂດຍພຣະຄຣິດ ພວກເຮົາເອງກໍຍັງປະກົດເປັນຄົນບາບຢູ່ ສັນນັ້ນພຣະຄຣິດຈະເປັນຜູ້ສົ່ງເສີມຄວາມບາບຫລື ບໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນດອກ. ¹⁸ເພາະວ່າຖ້າເຮົາກໍສິ່ງທີ່ເຮົາທຳລາຍລົງແລ້ວນັ້ນຂຶ້ນອີກ ເຮົາກໍສະແດງຕົວເອງວ່າເປັນຜູ້ລ່ວງລະເມີດ. ¹⁹ເຫດວ່າໂດຍທາງພຣະບັນຍັດນັ້ນເຮົາໄດ້ຕາຍຈາກພຣະບັນຍັດແລ້ວ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ສຳລັບພຣະເຈົ້າເຮົາໄດ້ຖືກຄຶງໄວ້ກັບພຣະຄຣິດແລ້ວ. ²⁰ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ ແຕ່ແມ່ນພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ຊົງມີຊີວິດຢູ່ໃນເຮົາ ຊີວິດທີ່ເຮົາມີຢູ່ໃນອ່າງກາຍເວລານັ້ນນັ້ນ ເຮົາກໍມີຢູ່ໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເຈົ້າ ຜູ້ຊົງຮັກເຮົາແລະຊົງສະຫລະພຣະຊົນເອງແທນເຮົາ. ²¹ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນໂມຄະ ເພາະວ່າຖ້າຄວາມຊອບທຳໄດ້ມາໂດຍທາງພຣະບັນຍັດແລ້ວ ພຣະຄຣິດກໍຊົງສິ້ນພຣະຊົນໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ.

ບົດທີ 3

ພຣະບັນຍັດ ຫລື ຄວາມເຊື່ອ

¹ ໂອ ຊາວຄາລາເຕຍ ຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຄຶດເອີຍ ໃຜໄດ້ສະກົດດວງຈິດຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ໃຫ້ຫລົງເຊື່ອໄປ ການທີ່ພຣະເຢຊູ ຊົງຖືກຄົງໄວ້ນັ້ນ ກໍສະແດງຕໍ່ຕາຂອງພວກເຈົ້າຢ່າງຄັກແນ່ແລ້ວ. ² ເຮົາຢາກຮູ້ຂໍ້ດຽວຈາກພວກເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານນັ້ນ ໂດຍການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຫລື ຫລືວ່າໄດ້ຮັບໂດຍການເຊື່ອຟັງຂໍ້ຄວາມທີ່ໄດ້ຍິນນັ້ນ. ³ ເຈົ້າທັງຫລາຍຍັງໂງ່ເຖິງພຽງນັ້ນຫລື ພວກເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຕົ້ນໂດຍທາງພຣະວິນຍານນັ້ນ ແລະບັດນີ້ພວກເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດລົງໂດຍທາງທຳມະດາມະນຸດຫລື. ⁴ ການທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ອິດທິນມາຫລາຍແລ້ວນັ້ນເປັນການເສຍປະໂຫຍດຫລື ຖ້າເປັນການເສຍປະໂຫຍດແທ້. ⁵ ພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທານພຣະວິນຍານແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ແລະຊົງສະແດງອິດທິລິດຖ້າມາກາງພວກເຈົ້າ ຊົງກະທຳການເຫລົ່ານັ້ນເພາະດ້ວຍການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຫລື ຫລືວ່າເພາະດ້ວຍການເຊື່ອຟັງຂໍ້ຄວາມທີ່ໄດ້ຍິນນັ້ນ.

⁶ ເໝືອນດັ່ງອັບຣາຮາມນັ້ນແຫລະ “ທ່ານໄດ້ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມເຊື່ອນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນັບວ່າເປັນຄວາມຊອບທຳແກ່ທ່ານ.” ⁷ ສັນນັ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງຮູ້ວ່າ ຄົນທີ່ເຊື່ອນັ້ນແຫລະ, ເປັນລູກຂອງອັບຣາຮາມ. ⁸ ແລະພຣະຄຳພີຮູ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຖືວ່າຄົນຕ່າງຊາດເປັນຄົນຊອບທຳໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ ຈຶ່ງໄດ້ປະກາດເລື່ອງຂ່າວປະເສີດລ່ວງໜ້າແກ່ອັບຣາຮາມວ່າ, “ຊົນຊາດທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນເພາະເຈົ້າ”. ⁹ ເຫດສັນນັ້ນຄົນທີ່ເຊື່ອຈຶ່ງໄດ້ຮັບພຣະພອນດ້ວຍກັນກັບອັບຣາຮາມ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອນັ້ນ. ¹⁰ ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ອາໄສການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດກໍຢູ່ໃຕ້ຄວາມປ້ອຍດ່າ ເພາະພຣະຄຳພີຂຽນໄວ້ວ່າ, “ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືພຣະບັນຍັດທຸກຂໍ້ກໍຖືກປ້ອຍດ່າ”. ¹¹ ເປັນທີ່ຮູ້ແຈ້ງແລ້ວວ່າ ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດທີ່ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳຕໍ່ພຣະພິກພຣະເຈົ້າໂດຍການປະຕິບັດພຣະບັນຍັດ ເພາະວ່າ “ຜູ້ທີ່ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳເພາະດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ຈະໄດ້ຊີວິດ.”^[1] ¹² ແຕ່ພຣະບັນຍັດນັ້ນບໍ່ໄດ້ອາໄສຄວາມເຊື່ອ ເພາະ “ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດກໍຈະດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໂດຍພຣະບັນຍັດນັ້ນ”. ¹³ ພຣະຄຣິດໄດ້ໂຖ່ພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມປ້ອຍດ່າຂອງພຣະບັນຍັດ ໂດຍການທີ່ພຣະອົງຍອມຖືກປ້ອຍດ່າແທນພວກເຮົາ (ເພາະພຣະຄຳພີຂຽນໄວ້ວ່າ, “ທຸກຄົນທີ່ຖືກແຂວນໄວ້ທີ່ຕົ້ນໄມ້ ກໍຖືກປ້ອຍດ່າແລ້ວ”). ¹⁴ ເພື່ອພຣະພອນທາງອັບຣາຮາມ ຈະໄດ້ມາເຖິງຄົນຕ່າງຊາດທັງຫລາຍເພາະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານຕາມພຣະສັນຍາໂດຍຄວາມເຊື່ອ.

ພຣະບັນຍັດ ແລະ ພຣະສັນຍາ

¹⁵ ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຂໍຍົກຕົວຢ່າງຈັກເລື່ອງໜຶ່ງມາກ່າວ ເຖິງແມ່ນເປັນຄຳສັນຍາຂອງມະນຸດ ເມື່ອໄດ້ຮັບຮອງກັນແລ້ວ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະລົ້ມເລີກຫລືເພີ່ມເຕີມອີກໄດ້. ¹⁶ ບັນດາພຣະ-

[1] ຫລືວ່າ “ຄົນຊອບທຳຈະໄດ້ຊີວິດໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ.”

ສັນຍາທີ່ໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ແກ່ອັບຣາຮາມ ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເພິ່ນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ, “ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍ” ເໝືອນກັບວ່າແກ່ຄົນຫລາຍຄົນ ແຕ່ເໝືອນກັບວ່າແກ່ຄົນຜູ້ດຽວ ຄື “ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານ” ຊຶ່ງເປັນພຣະຄຣິດ. ¹⁷ເຮົາຈຶ່ງເວົ້າຢ່າງນີ້ວ່າ ພຣະບັນຍັດທີ່ມາພາຍ-ຫລັງເຖິງສີ່ຮ້ອຍສາມສິບປີ ຈະທຳລາຍພຣະສັນຍາຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໄວ້ກ່ອນນັ້ນໃຫ້ເປັນໂມ-ຄະບໍ່ໄດ້. ¹⁸ເພາະວ່າຖ້າໄດ້ຮັບມໍລະດົກໂດຍທາງພຣະບັນຍັດ ກໍບໍ່ໃຊ້ໂດຍທາງພຣະສັນຍາອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໂຜດປະທານມໍລະດົກນັ້ນໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມນັ້ນໂດຍທາງພຣະສັນຍາ.

¹⁹ຖ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ພຣະບັນຍັດມີໄວ້ເພື່ອຫຍັງ ທີ່ເພີ່ມພຣະບັນຍັດໄວ້ ກໍເພື່ອຄວາມຜິດບາບຈະປະກົດເປັນການລ່ວງລະເມີດຈົນກວ່າເຊື້ອສາຍທີ່ໄດ້ຮັບພຣະສັນຍານັ້ນຈະມາເຖິງ ພວກເທວະດາໄດ້ຕັ້ງພຣະບັນຍັດນັ້ນໄວ້ດ້ວຍມືຂອງຄົນກາງ. ²⁰ເມື່ອມີຝ່າຍດຽວກໍບໍ່ຕ້ອງການຄົນກາງ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຝ່າຍດຽວນັ້ນ.

ຈຸດປະສົງຂອງພຣະບັນຍັດ

²¹ຖ້າດັ່ງນັ້ນ, ພຣະບັນຍັດຂັດແຍ່ງກັບພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຫລື ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກເພາະວ່າຖ້າຊົງປະທານພຣະບັນຍັດອັນອາດໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ ການຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳຄົງຈະໄດ້ມີຢູ່ໂດຍພຣະບັນຍັດນັ້ນແທ້. ²²ແຕ່ພຣະຄຳພີໄດ້ຮວບຮວມສິ່ງທັງໝົດ ໃຫ້ເຂົ້າຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດຄວາມຜິດບາບ ເພື່ອວ່າທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຈະໄດ້ຮັບຂອງປະທານຕາມທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້, ຊຶ່ງໄດ້ໂຜດປະທານໂດຍອາໄສຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຫລັກ.

²³ເມື່ອຄວາມເຊື່ອຍັງບໍ່ທັນມານັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ຕົກຢູ່ໃນຂອບເຂດອຳນາດຂອງພຣະບັນຍັດຖືກຄວບຄຸມໄວ້ຈົນເຖິງຄວາມເຊື່ອຈະໄດ້ມາປະກົດ. ²⁴ເພາະສັນນັ້ນພຣະບັນຍັດຈຶ່ງປົກຄອງນຳພາພວກເຮົາໄປຈົນເຖິງພຣະຄຣິດສະເດັດມາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳໂດຍອາໄສຄວາມເຊື່ອ. ²⁵ແຕ່ບັດນີ້ຄວາມເຊື່ອໄດ້ມາແລ້ວ ເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງຜູ້ປົກຄອງນຳພານັ້ນຕໍ່ໄປ. ²⁶ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍກໍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຮ່ວມໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ. ²⁷ດ້ວຍວ່າຝ່າຍພວກເຈົ້າຄົນໃດທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະຄຣິດແລ້ວ ຄົນນັ້ນກໍໄດ້ຫົມຊີວິດພຣະຄຣິດ. ²⁸ຈະບໍ່ເປັນຊາດຍົວຫລືຄົນຕ່າງຊາດ, ຈະບໍ່ເປັນຂ້ອຍຂ້າຫລືອິດສາຫລະ, ຈະເປັນຊາຍຫລືຍິງ ເພາະວ່າເຈົ້າທັງປວງເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນໃນພຣະຄຣິດຄືພຣະເຢຊູ. ²⁹ແລະຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນຂອງພຣະຄຣິດແລ້ວ ເຈົ້າກໍເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ຄືເປັນຜູ້ຮັບມໍລະດົກຕາມພຣະສັນຍາ.

ບົດທີ 4

¹ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຕາບໃດເຈົ້າຂອງມໍລະດົກນັ້ນຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ ກໍບໍ່ຕ່າງກັນຢ່າງໃດກັບຂ້ອຍຂ້າ ເຖິງແມ່ນວ່າຕົນຈະເປັນເຈົ້າຂອງຊັບທັງປວງກໍຕາມ. ²ແຕ່ກໍຍັງຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຜູ້ປົກຄອງແລະຜູ້ດູແລຊັບ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ບົດາໄດ້ກຳນົດໄວ້. ³ຝ່າຍພວກເຮົາກໍເໝືອນກັນ ເມື່ອຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ ພວກເຮົາກໍເປັນຂ້ອຍຂ້າຢູ່ໃຕ້ອຳນາດສິ່ງສັກສິດທຳມະດາແຫ່ງສາກົນຈັກກະວານ. ⁴ແຕ່ເມື່ອຄົບກຳນົດແລ້ວ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງໃຊ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາ ຊົງປະສູດຈາກຜູ້ຍິງ,

ແລະຊົງກຳເນີດໃຕ້ພຣະບັນຍັດ. ⁵ເພື່ອຈະຊົງໄຖ່ເອົາຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຖານະເປັນບຸດ. ⁶ແລະເພາະເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໃຊ້ພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງພວກເຮົາແລ້ວຮ້ອງວ່າ, “ອັບບາ” ຄື “ພຣະບິດາ”. ⁷ເຫດສັນນັ້ນ, ເພາະໂດຍພຣະເຈົ້າພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນຂ້ອຍຂ້າຕໍ່ໄປແຕ່ເປັນບຸດ ແລະຖ້າເປັນບຸດແລ້ວ ກໍເປັນເຈົ້າຂອງມໍລະດົກ.

ໄປໂລເປັນຫ່ວງຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖື

⁸ແຕ່ກ່ອນນີ້, ເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າກໍເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງສິ່ງຕ່າງໆ ຊຶ່ງຕາມທຳມະດາແລ້ວມັນບໍ່ແມ່ນພຣະແທ້. ⁹ແຕ່ບັດນີ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແລ້ວ (ຫລືຈະເວົ້າໃຫ້ຖືກກວ່າ ກໍວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ຈັກເຈົ້າທັງຫລາຍແລ້ວ) ດ້ວຍເຫດໃດພວກເຈົ້າຈຶ່ງກັບໄປຫາອຳນາດສິ່ງສັກສິດທຳມະດາ ອັນອ່ອນແອແລະບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ພວກເຈົ້າຢາກຕົກເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງມັນອີກຫລື. ¹⁰ພວກເຈົ້າຖືວັນ, ຖືເດືອນ, ຖືລະດູ, ແລະປີ. ¹¹ເຮົາວິຕົກນຳເຈົ້າທັງຫລາຍ ຍ້ານວ່າການໜັກໜ່ວງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດສຳລັບເຈົ້ານັ້ນຈະບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ. ¹²ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາວອນຂໍໃຫ້ພວກເຈົ້າເກີດເປັນເໝືອນຢ່າງເຮົາ ເພາະເຮົາກໍເຄີຍເປັນຢ່າງພວກເຈົ້າເໝືອນກັນ ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດສິ່ງໃດຕໍ່ເຮົາ.

¹³ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າຕອນຫົວທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດເລື່ອງຂ່າວປະເສີດແກ່ພວກເຈົ້າ ກໍເປັນເພາະການເຈັບປ່ວຍທາງຮ່າງກາຍ. ¹⁴ເຖິງແມ່ນສຸຂະພາບຂອງເຮົາຈະເປັນການທົດລອງໃຈເຈົ້າທັງຫລາຍກໍຕາມ ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ໝັ່ນປະໝາດຫລືເປີດໜ່າຍເຮົາ ແຕ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບເຮົາເໝືອນກັບເປັນທູດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລືເໝືອນກັບອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ¹⁵ເຈົ້າທັງຫລາຍລືມຄວາມຍິນດີຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວຫລື ເພາະເຮົາເປັນພະຍານໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ ຖ້າເຮັດໄດ້, ພວກເຈົ້າກໍຄົງຈະຄວັດໜ່ວຍຕາຂອງພວກເຈົ້າອອກໃຫ້ເຮົາ. ¹⁶ເພາະເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າທັງຫລາຍຕາມຄວາມສັດຊື່ ເຮົາຈຶ່ງກາຍເປັນສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າຫລື.

¹⁷ຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຮັດເອົາອີກເອົາໃຈພວກເຈົ້າ ບໍ່ໃຊ້ດ້ວຍຄວາມຫວັງດີ ແຕ່ທີ່ຈິງ, ເຂົາຢາກກິດກັນພວກເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ເອົາອີກເອົາໃຈເຂົາ. ¹⁸ການເອົາອີກເອົາໃຈດ້ວຍຄວາມຫວັງດີກໍເປັນການດີທຸກເວລາ ແລະບໍ່ໃຊ້ແຕ່ເມື່ອເວລາເຮົາຢູ່ນອນພວກເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ¹⁹ລູກນ້ອຍຂອງເຮົາເອີຍ, ເຮົາຕ້ອງເຈັບປວດເພາະພວກເຈົ້າອີກເໝືອນແມ່ເຈັບປວດເມື່ອເກີດລູກ ຈົນກວ່າພຣະຄຣິດຈະໄດ້ຂົງກໍກຳເນີດຂຶ້ນພາຍໃນພວກເຈົ້າ. ²⁰ເຮົາປາດຖະໜາຢາກຢູ່ກັບພວກເຈົ້າດຽວນີ້ແລະຢາກປ່ຽນສຽງປາກຂອງເຮົາ ເພາະເຮົາຕົກສະລັງກັງວົນໃນພວກເຈົ້າ.

ຄຳປຽບເລື່ອງນາງຮາກາແລະນາງຊາຮາ

²¹ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ຢາກຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດ ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນພຣະບັນຍັດນັ້ນຫລື ຈົ່ງບອກເຮົາດູ. ²²ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ ອັບຮາຮາມມີລູກຊາຍສອງຄົນ ຄົນໜຶ່ງເກີດຈາກຍິງຂ້ອຍຂ້າ ແລະອີກຄົນໜຶ່ງເກີດຈາກຍິງບໍ່ເປັນຂ້ອຍຂ້າ. ²³ລູກທີ່ເກີດຈາກຍິງເປັນຂ້ອຍຂ້ານັ້ນກໍເກີດຕາມທຳມະດາ ແຕ່ສ່ວນລູກທີ່ເກີດຈາກຍິງບໍ່ເປັນຂ້ອຍຂ້ານັ້ນ ກໍເກີດຕາມພຣະສັນຍາ. ²⁴ຂໍ້ຄວາມນີ້ແມ່ນການປຽບທຽບ ເພາະວ່າຍິງທັງສອງນັ້ນໄດ້ແກ່ຄຳສັນຍາສອງຢ່າງ ຜູ້ໜຶ່ງຄື

ຮາກາ, ເກີດລູກທີ່ເປັນຂ້ອຍຂ້າໄດ້ຄວາມສັນຍາມາຈາກພູຊີນາຍ. ²⁵ນາງຮາການັ້ນໄດ້ແກ່ພູຊີ-
ນາຍ ໃນປະເທດອາຫລັບ ກົງກັບກຸງເຢຣູຊາເລັມ ໃນປັດຈຸບັນ ເພາະກຸງນີ້ກັບພົນລະເມືອງເປັນ
ຂ້ອຍຂ້າຢູ່. ²⁶ແຕ່ວ່າ ເຢຣູຊາເລັມທີ່ຢູ່ເບື້ອງເທິງນັ້ນກໍເປັນອິດສະຫລະ ແລະເປັນມານດາຂອງ
ເຮົາທັງຫລາຍ. ²⁷ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ,

‘ໂອ ຍິງໝັ້ນຜູ້ບໍ່ເກີດລູກເອີຍ, ຈົ່ງຂົ່ມຂື່ນຍິນດີເທິນ
ຍິງຜູ້ບໍ່ເຈັບທ້ອງເກີດລູກເອີຍ, ຈົ່ງເປ່ງສຽງໂທ່ຮ້ອງ
ເພາະວ່າລູກຂອງແມ່ຮ້າງກໍຍັງມີຫລາຍ
ກວ່າລູກຂອງຍິງທີ່ມີຜິວ’.

²⁸ແຕ່ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາທັງຫລາຍກໍເປັນລູກຂອງພຣະສັນຍາເໝືອນຢ່າງອີຊາກ.
²⁹ແຕ່ໃນຄາວນັ້ນຜູ້ທີ່ເກີດຕາມທຳມະດາ ໄດ້ຂົ່ມເຫງຜູ້ທີ່ເກີດຕາມພຣະວິນຍານສັນໃດ ປັດຈຸບັນ
ນີ້ກໍເໝືອນກັນສັນນັ້ນ. ³⁰ແຕ່ພຣະຄຳພີວ່າຢ່າງໃດ ກໍວ່າ, “ຈົ່ງຂັບໄລ່ຍິງຂ້ອຍຂ້າກັບລູກຊາຍ
ຂອງນາງອອກໜີໄປ ເພາະວ່າລູກຂອງຍິງຂ້ອຍຂ້ານັ້ນຈະຮັບມໍລະດົກຮ່ວມກັບລູກຂອງຍິງທີ່ບໍ່
ໄດ້ຂ້ອຍຂ້ານັ້ນບໍ່ໄດ້.” ³¹ເຫດສັນນັ້ນພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນລູກຂອງຍິງ
ຂ້ອຍຂ້າ ແຕ່ເປັນລູກຂອງຍິງທີ່ບໍ່ເປັນຂ້ອຍຂ້າ.

ບົດທີ 5

ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນເສລີພາບ

¹ເພື່ອເສລີພາບນັ້ນແຫລະ, ພຣະຄຣິດ ຈົ່ງໄດ້ຊົງ ໂຜດໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍເປັນອິດສະຫລະ
ເຫດສັນນັ້ນຈົ່ງຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ ແລະຢ່າຍອມເຂົ້າທຽມແອກເປັນຂ້ອຍຂ້າອີກ. ²ເບິ່ງແມ ເຮົາ, ຄື
ໂປໂລ ຂໍບອກພວກເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າຖ້າພວກເຈົ້າຮັບພິທີຕັດ ພຣະຄຣິດກໍຈະບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ
ອັນໃດແກ່ພວກເຈົ້າ. ³ເຮົາເປັນພະຍານແກ່ທຸກຄົນທີ່ຮັບພິທີຕັດນັ້ນອີກວ່າ ເຂົາໄດ້ຖືກຜູກມັດໃຫ້
ປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດທັງໝົດ. ⁴ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ປາດຖະໜາຈະໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳ
ໂດຍພຣະບັນຍັດ ກໍໄດ້ຖືກຕັດຂາດເສຍຈາກພຣະຄຣິດ ແລະໄດ້ຫລຸດຕົກຈາກພຣະຄຸນແລ້ວ.
⁵ເພາະວ່າຝ່າຍພວກເຮົາ, ເຮົາຫວັງວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງບັນດານໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຄົນຊອບທຳ
ເຮົາຈົ່ງລໍຄອຍການນັ້ນໂດຍພຣະວິນຍານແລະຄວາມເຊື່ອ. ⁶ເພາະວ່າໃນພຣະຄຣິດເຢຊູ ການ
ທີ່ຮັບພິທີຕັດຫລືບໍ່ຮັບກໍບໍ່ເກີດປະໂຫຍດອັນໃດ ແຕ່ຄວາມເຊື່ອຊຶ່ງສະແດງອອກເປັນຜົນໂດຍ
ທາງຄວາມຮັກເທົ່ານັ້ນສຳຄັນ.

⁷ເຈົ້າທັງຫລາຍກຳລັງແລ່ນແຂ່ງດີຢູ່ແລ້ວ ແມ່ນໃຜໄດ້ຂັດຂວາງພວກເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ເຊື່ອພັງຄວາມ
ຈິງ. ⁸ການຊັກຊວນຢ່າງນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະອົງຜູ້ຊົງເອີ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍ. ⁹ເຊື່ອແບ່ງເລັກ
ໜ້ອຍກໍເຮັດໃຫ້ແບ່ງນວດທັງໝົດພູຂື່ນ. ¹⁰ເຮົາໄດ້ໄວ້ໃຈໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າທັງ-
ຫລາຍຈະບໍ່ມີຄວາມຄຶດຢ່າງອື່ນ ແຕ່ຝ່າຍຜູ້ທີ່ມາກໍ່ກວນພວກເຈົ້ານັ້ນ ຈະເປັນຜູ້ໃດກໍຕາມເຂົາ
ຄົງຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດ. ¹¹ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຖ້າເຮົາຍັງປະກາດໃຫ້ຮັບພິທີຕັດ ເປັນດ້ວຍ
ເຫດໃດເຮົາຈຶ່ງຍັງຖືກຂົ່ມເຫງຢູ່ ຖ້າດັ່ງນັ້ນການສະດູດໃຈຍ້ອນໄມ້ກາງແຂນກໍຖືກຍົກເລີກແລ້ວ.

¹²ສ່ວນຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ກໍຄວາມວຽນວາຍຕໍ່ພວກເຈົ້າ ໃຫ້ເຂົາຕອນຕົວເອງເສຍ.

¹³ພວກພີ່ນ້ອງເອີຍ, ທີ່ຊົງເອີ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍກໍເພື່ອໃຫ້ມີເສລີພາບ ແລະຢ່າເອົາເສລີພາບນັ້ນ ໄປເປັນຊ່ອງທາງປ່ອຍຕົວໄປຕາມທຳມະດາໂລກ ແຕ່ຈົ່ງຮັບໃຊ້¹ ເຊິ່ງກັນແລະກັນດ້ວຍຄວາມ ຮັກເທີນ. ¹⁴ເພາະວ່າພຣະບັນຍັດທັງສິ້ນກໍຮວບຮວມເຂົ້າໃນຂໍ້ດຽວ ຄື “ຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານ ເໝືອນຮັກຕົນເອງ”. ¹⁵ແຕ່ວ່າຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍກັດກັນແລະກິນເນື້ອກັນ ຈົ່ງລະວັງ ຍ້ານວ່າຈະ ພາກັນຈົບຫາຍໄປ.

ຜົນຂອງພຣະວິນຍານແລະການງານຂອງມະນຸດທຳມະດາ

¹⁶ແຕ່ເຮົາຂໍບອກວ່າ ຈົ່ງຍອມໃຫ້ພຣະວິນຍານເປັນຜູ້ຊົງນຳພາ ແລະເຈົ້າທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ ເຮັດຕາມຕົນຫາຂອງມະນຸດ. ¹⁷ເພາະວ່າມະນຸດທຳມະດາມີຕົນຫາຕໍ່ສູ້ກັບພຣະວິນຍານ ແລະ ພຣະວິນຍານກໍຕໍ່ສູ້ກັບມະນຸດ ເພາະທັງສອງຝ່າຍເປັນສັດຕູກັນ ດັ່ງນັ້ນສິ່ງທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຢາກ ເຮັດ ພວກເຈົ້າຈົ່ງເຮັດບໍ່ໄດ້. ¹⁸ແຕ່ຖ້າພຣະວິນຍານຊົງນຳພາເຈົ້າທັງຫລາຍໄປ ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ຢູ່ ໃຕ້ພຣະບັນຍັດ. ¹⁹ແຕ່ການງານຂອງມະນຸດທຳມະດານັ້ນກໍປະກົດແຈ້ງແລ້ວ ຄື ການຫລິ້ນຊື້, ການບໍ່ສະອາດ, ການລ່ວງປະເວນີ, ການໂລພະຕັນຫາ, ²⁰ການໄຫວ້ພຣະທຽມ, ການເຊື່ອ ເວດມົນຄາຖາ, ການເປັນສັດຕູກັນ, ການວິວາດຜິດຖຽງກັນ, ການເທິງສາກັນ, ການຄຽດແຄ້ນ ກັນ, ການໃຝ່ສູງຕໍ່ກັນ, ການແຕກແຍກກັນ, ການຖືພັກຖືພວກ, ²¹ການອິດສາກັນ, ການຂ້າ ກັນ, ການເສບສຸລາຢາເມົາ, ການກິນລ້ຽງຢ່າງຊົ່ວຊ້າ, ແລະການອື່ນໆ ໃນທຳນອງນີ້ອີກ ເຮົາ ຂໍເຕືອນເຈົ້າທັງຫລາຍເໝືອນກັບເຮົາໄດ້ເຕືອນພວກເຈົ້າລ່ວງໜ້າແລ້ວວ່າ ຄົນທີ່ເຄີຍເຮັດການ ຢ່າງນັ້ນຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນລາຊະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

²²ຝ່າຍຜົນຂອງພຣະວິນຍານນັ້ນຄື ຄວາມຮັກ, ຄວາມຍິນດີ, ສັນຕິສຸກ, ຄວາມອົດກັ້ນໄວ້ ນານ, ຄວາມປານີ, ຄວາມດີ, ຄວາມສັດຊື່, ²³ຄວາມສຸພາບອ່ອນຫວານ, ການຮູ້ຈັກບັງຄັບຕົນ ກົດໝາຍທີ່ຫ້າມການຢ່າງນີ້ກໍບໍ່ມີ. ²⁴ຜູ້ທີ່ຢູ່ຝ່າຍພຣະເຢຊູຄຣິດກໍໄດ້ເອົາຄວາມປາດຖະໜາກັບ- ຕັນຫາຂອງມະນຸດທຳມະດານັ້ນ ຄືງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນແລ້ວ. ²⁵ຖ້າພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໂດຍ ພຣະວິນຍານກໍຈົ່ງດຳເນີນຊີວິດໄປຕາມພຣະວິນຍານດ້ວຍ. ²⁶ເຮົາຢ່າເປັນຄົນຖືຕົວເປົ່າໆ, ຢ່າ ກຸກກວນໃຈກັນ, ແລະຢ່າອິດສາກັນແລະກັນ.

ບົດທີ 6

ຊ່ອຍຮັບພາລະອັນໜັກຂອງກັນແລະກັນ

¹ພວກພີ່ນ້ອງເອີຍ, ຖ້າຄົນໃດຫາກພົບຄົນທີ່ຫລົງຜິດປະການໃດ ເຈົ້າທັງຫລາຍຜູ້ຢູ່ຝ່າຍ ພຣະວິນຍານ ຈົ່ງຊ່ອຍຄົນຢ່າງນັ້ນດ້ວຍຄວາມອ່ອນສຸພາບໃຫ້ກັບຄົນດີໃໝ່ໂດຍໃຫ້ທຸກຄົນຄຶດ ເຖິງຕົນເອງ ຍ້ານວ່າຕົນຈະຖືກຊັກຈູງໃຫ້ຫລົງໄປ. ²ຈົ່ງຊ່ອຍຮັບພາລະອັນໜັກຂອງກັນແລະ

¹ພາສາເດີມວ່າ “ເປັນຂ້ອຍຂ້າ.”

ກັນ ຖ້າເຮັດດັ່ງນີ້ພວກເຈົ້າກໍເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຄຣິດ. ³ເພາະວ່າຖ້າຜູ້ໃດຖືຕົວວ່າ ເປັນຜູ້ສຳຄັນໃນເມື່ອຕົນບໍ່ສຳຄັນອັນໃດ ຜູ້ນັ້ນກໍລໍ່ລວງຕົນເອງ. ⁴ທຸກຄົນຈົ່ງຊັນນະສູດເບິ່ງການ ງານຂອງຕົນເອງຈົ່ງຈະມີສິ່ງທີ່ເອົາມາອວດອ້າງໄດ້ໃນຕົວເອງ ໂດຍບໍ່ແມ່ນປຽບກັບຜູ້ອື່ນ. ⁵ເພາະວ່າທຸກຄົນຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພາລະຂອງຕົນເອງ.

⁶ສ່ວນຜູ້ທີ່ຮັບພຣະທຳຄຳສອນແລ້ວ ຈົ່ງແບ່ງສິ່ງທີ່ດີທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສອນຕົວເທີນ. ⁷ຢ່າ ເຂົ້າໃຈຜິດ ພວກເຈົ້າຈະຫລອກລວງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າຜູ້ໃດຫວານສິ່ງໃດລົງກໍຈະເກັບ ກ່ຽວສິ່ງນັ້ນ. ⁸ຜູ້ທີ່ຫວານຕາມຕົນທາຂອງທຳມະດາມະນຸດກໍຈະເກັບກ່ຽວຄວາມເບື້ອຍເນົາຈາກ ຕົນທາມະນຸດນັ້ນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຫວານຕາມພຣະວິນຍານ ກໍຈະເກັບກ່ຽວຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປເປັນ- ນິດຈາກພຣະວິນຍານນັ້ນ. ⁹ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາເມື່ອຍລ້າໃນການເຮັດດີ ເພາະວ່າຖ້າໃຈພວກເຮົາບໍ່ ທ້ຖອຍ ເຮົາກໍຈະໄດ້ເກັບກ່ຽວຜົນຕາມເວລາອັນສົມຄວນ. ¹⁰ເຫດສັນນັ້ນຕາມທີ່ມີໂອກາດ ໃຫ້ ພວກເຮົາເຮັດການດີຕໍ່ຄົນທັງປວງ ເປັນຕົ້ນວ່າຕໍ່ຄອບຄົວທີ່ຮ່ວມຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອ.

ຄຳເຕືອນໃນຕອນສຸດທ້າຍແລະສະແດງຄວາມນັບຖື

¹¹ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງສັ່ງເກດເບິ່ງຕົວອັກສອນທີ່ເຮົາໄດ້ຂຽນມາຍັງພວກເຈົ້າດ້ວຍມືຂອງເຮົາ ເອງ ວ່າຕົວໃຫຍ່ປານໃດ.

¹²ຄົນທີ່ປາດຖະໜາຢາກໄດ້ໜ້າຕາມທຳມະດາມະນຸດ ເຂົາກໍຂົ່ມໃຈພວກເຈົ້າໃຫ້ຮັບພິທີຕັດ ເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຖືກຂົ່ມເຫງເພາະເຫດໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ. ¹³ເຖິງແມ່ນພວກ ຄົນທີ່ຮັບພິທີຕັດນັ້ນ ເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແຕ່ເຂົາປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າຮັບ ພິທີຕັດ ເພື່ອເຂົາຈະເອົາເລື່ອງເນື້ອກາຍຂອງພວກເຈົ້າໄປອວດອ້າງ. ¹⁴ແຕ່ເຮົາບໍ່ຕ້ອງການ ອວດນອກຈາກເລື່ອງໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງໂດຍໄມ້ກາງ ແຂນຂອງພຣະອົງນັ້ນ ໂລກຈົ່ງຖືກຄົງໄວ້ຈາກເຮົາ ແລະເຮົາກໍຖືກຄົງໄວ້ຈາກໂລກເໝືອນກັນ. ¹⁵ເພາະວ່າການຮັບພິທີຕັດຫລືບໍ່ຮັບນັ້ນກໍບໍ່ສຳຄັນຢ່າງໃດ ແຕ່ການທີ່ຂົງສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ນັ້ນສຳຄັນ. ¹⁶ສັນຕິສຸກແລະພຣະກະລຸນາພຣະຄຸນຈົ່ງມີແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຮັດໄປຕາມຂໍ້ບັນຍັດນີ້ ຄືແກ່ພວກອິ- ສຣາເອນຂອງພຣະເຈົ້າເທີນ.

¹⁷ຕັ້ງແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປ ຂໍຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດມາລົບກວນເຮົາອີກ ເພາະວ່າເຮົາມີຮອຍຕາປະທັບຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດຢູ່ໃນເນື້ອກາຍຂອງເຮົາແລ້ວ.

¹⁸ພິນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈົ່ງສະຖິດຢູ່ ກັບຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍເທີນ ອາແມນ.

* * *

ຕົວຫຍໍ້

ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້	ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້
ປະຖົມມະການ	ປຖກ	ປັນຍາຈານ	ປຍຈ
ອົບພະຍົບ	ອພຍ	ຍອດເພງ	ຍດພ
ລະບຽບພວກເລວີ	ລລວ	ເອຊາຢາ	ອຊຢ
ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ	ຈຊບ	ເຢເຣມີຢາ	ພຄຄ
ພຣະບັນຍັດສອງ	ພບຍ	ເພງຄຳຄວນ	ຢຣມ
ໂຢຊວຍ	ຢຊຍ	ເອເຊກີເອນ	ອສກ
ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ຜປຄ	ດານີເອນ	ດນອ
ນາງຣຸດ	ນຣດ	ໂຮເຊອາ	ຮຊອ
1 ຊາມູເອນ	1ຊມອ	ໂຢເອນ	ຢອນ
2 ຊາມູເອນ	2ຊມອ	ອາໂມດ	ອມດ
1 ກະສັດ	1ກສດ	ໂອບາດີຢາ	ອບດ
2 ກະສັດ	2ກສດ	ໂຢນາ	ໂຢນ
1 ຂ່າວຄາວ	1ຂຄວ	ມີກາ	ມກາ
2 ຂ່າວຄາວ	2ຂຄວ	ນາຮູມ	ນຮມ
ເອັດຊະຣາ	ອສຣ	ຮາບາກຸກ	ຮບກ
ເນເຮມີຢາ	ນຮຢ	ເຊຟານີຢາ	ສຟຢ
ເອສະເທີ	ອຊທ	ຮັກກາຍ	ຮກຍ
ໂຢບ	ໂຢບ	ເສກາລີຢາ	ສກຢ
ເພງສັນລະເສີນ	ພສສ	ມາລາກີ	ມລກ
ສຸພາສິດ	ສພສ		

This 2010 edition of the Lao Bible has been revised and extended from the 1979 edition of the Lao Shorter Old Testament and 1973 edition of the Lao New Testament, as published by Thailand Bible Society in 1991.